

Sygn. akt VIII U 2783/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 listopada 2016 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO Danuta Dadej-Więsyk

Protokolant sekr. sąd. Katarzyna Trafisz

po rozpoznaniu w dniu 2 listopada 2016 roku w Lublinie

sprawy M. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o odsetki

na skutek odwołania M. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 4 maja 2016 roku znak:(...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala M. G. prawo do ustawowych odsetek z tytułu opóźnienia w wypłacie renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy począwszy od dnia 22 maja 2013 roku do dnia wypłaty.

Sygn. akt VIII U 2783/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 maja 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił M. G. prawa do odsetek od wyrównania świadczenia za okres od 14 kwietnia 2013 roku do 6 października 2015 roku. W uzasadnieniu podniesiono, że decyzja z dnia 20 listopada 2015 roku, wykonująca prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 6 października 2015 roku została wydana w ustawowym terminie w związku z czym w ocenie organu rentowego brak było podstaw do wypłaty odsetek od wyrównania świadczenia (decyzja - k. 84 akta rentowe).

W odwołaniu od powyższej decyzji M. G. nie zgodził się z nią oraz wnosił o jej zmianę i wypłatę odsetek od wyrównania świadczenia za okres od 14 kwietnia 2013 roku do 6 października 2015 roku. W uzasadnieniu odwołania wskazywał, iż w jego ocenie odpowiedzialność organu rentowego powstała na skutek wydania błędnego orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS (odwołanie – k. 2 akta sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (k. 3 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 25 lutego 2013 roku M. G. złożył wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 1-2 a.r.). Ubezpieczony od dnia 19 kwietnia 2012 roku miał przyznane prawo do świadczenia rehabilitacyjnego, które przysługiwało mu do dnia 13 kwietnia 2013 roku (k. 25 i 33 akt dot. świadczenia rehabilitacyjnego).

Do wniosku o rentę wnioskodawca dołączył m.in. zaświadczenie o stanie zdrowia, odpis historii choroby z (...) sp. z o.o., odpis historii choroby z Poradni (...) (...) (...), karty informacyjne, wyniki badań usg, odpis historii choroby (...) Centrum Medycznego (...), odpis historii choroby z (...) (k. 1-42, 47-62 dok. med.).

Decyzją z dnia 22 maja 2013 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił M. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ w orzeczeniu z dnia 17 maja 2013 roku Komisja Lekarska ZUS nie uznała skarżącego za osobę niezdolną do pracy (decyzja – k. 25 a.r., orzeczenie – k. 23 a.r.).

Z powyższą decyzją nie zgodził się wnioskodawca i złożył od niej odwołanie. W toku postępowania prowadzonego pod sygnaturą VII U 1823/13, Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił, iż M. G. jest osobą częściowo niezdolną do pracy, a niezdolność ta istniała w dniu po zakończeniu pobierania świadczenia rehabilitacyjnego tj. od 14 kwietnia 2013 roku, i ma ona charakter okresowy – do dnia 31 marca 2016 roku. Schorzeniami powodującym niezdolność do pracy u odwołującego są schorzenia (...)W latach 2011 – 2012 leczył się z powodu(...)Sąd Okręgowy w Lublinie powyższych ustaleń dokonał na podstawie opinii uzupełniającej biegłego chirurga naczyń, opinii specjalisty medycyny pracy oraz łącznej opinii uzupełniającej specjalisty z zakresu medycyny pracy i chirurga naczyń (uzasadnienie wyroku – k. 73 – 75 dołączonych akt sprawy VII U 1823/ 13).

Wobec powyższych ustaleń Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 6 października 2015 roku zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił M. G. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 14 kwietnia 2013 roku do dnia 31 marca 2016 roku (wyrok – k. 71 dołączonych akt sprawy VII U 1823/ 13).

Wykonując powyższy wyrok organ rentowy na podstawie decyzji z dnia 20 listopada 2015 roku przyznał M. G. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 14 kwietnia 2013 roku do 31 marca 2016 roku. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaskarżoną decyzją z dnia 4 maja 2016 roku odmówił wnioskodawcy prawa do odsetek od wyrównania świadczenia za okres od 14 kwietnia 2013 roku do 6 października 2015 roku wskazując, iż w jego ocenie decyzja wykonująca prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie została wydana w ustawowym terminie w związku z czym brak było podstaw do wypłaty odsetek od wyrównania świadczenia. Następnie po rozpoznaniu wniosku z dnia 23 lutego 2016 roku decyzją z dnia 11 kwietnia 2016 roku organ rentowy ustalił C. G. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 kwietnia 2016 roku do 31 marca 2018 roku (decyzje – k. 62 a.r., 80 a.r. i 84 a.r.).

W toku niniejszego postępowania Sąd ustalił, iż M. G. przez cały okres ubezpieczenia wykonywał czynności montera – mechanika urządzeń chłodniczych, pracując na stanowiskach: stażysta, monter instalacji aparatury chłodniczej, monter – mechanik maszyn i urządzeń przemysłu spożywczego oraz maszynista chłodniczy. Do jego obowiązków należało wykonywanie napraw urządzeń chłodniczych, komór chłodniczych, tuneli chłodniczych. Czynności te wykonywał w mikroklimacie zimnym – w obniżonej temperaturze od 0oC do -25C (wywiad zawodowy – k. 15 a.r., uzasadnienie wyroku – k. 73 – 75 dołączonych akt sprawy VII U 1823/ 13).

Spór w sprawie VIII U 1823/13 sprowadzał się do ustalenia czy stan zdrowia wnioskodawcy sprowadza niezdolność do pracy zgodnie z kwalifikacjami, i właściwej oceny kwalifikacji wnioskodawcy.

W opinii biegłych lekarzy sądowych z zakresu chorób wewnętrznych, chorób oczu oraz chirurgii naczyniowej z dnia 30 września 2013 roku wydanej w sprawie prowadzonej pod sygnaturą VII U 1823/13, biegli wprawdzie stwierdzili, iż stan zdrowia skarżącego nie sprowadza u niego długotrwałej niezdolności do pracy, to jednak w uzasadnieniu tejże opinii wskazano, iż istniejące u wnioskodawcy schorzenia(...)powodują u wnioskodawcy ograniczenia do wykonywania pracy w środowisku o obniżonej temperaturze oraz zalecono skarżącemu unikania sytuacji w których dochodziłoby do ochłodzenia stóp (opinia – k. 10 dołączonych akt sprawy VII U 1823/ 13).

W kolejnych opiniach wydanych w w/w sprawie o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy tj. w opinii uzupełniającej biegłego chirurga naczyń, opinii specjalisty medycyny pracy oraz łącznej opinia uzupełniającej specjalisty z zakresu medycyny pracy i chirurga naczyń, biegli stwierdzili u wnioskodawcy częściową okresową niezdolność do pracy co było związane z charakterem wykonywanej przez skarżącego pracy, która wykonywana była w niskich temperaturach (opinie - k. 26, k. 37 k. 44, k. 57-58 dołączonych akt sprawy VII U 1823/ 13).

Powyższy stan faktyczny został ustalony przez Sąd na podstawie powołanych wyżej dokumentów, co do wiarygodności których strony nie zgłaszały żadnych zastrzeżeń, a także na podstawie akt sprawy VII U 1823/13 oraz zawartych w nich dokumentów w tym opiniach biegłych lekarzy sądowych. Analizując powyższe opinie sporządzone w w/w sprawie Sąd doszedł do wniosku, że są one rzetelne, wyczerpujące, a zawarte w nich wnioski są dokładnie uzasadnione. W opinii uzupełniającej biegły chirurg naczyń, opinii specjalisty medycyny pracy oraz łącznej opinia uzupełniającej specjalisty z zakresu medycyny pracy i chirurga naczyń, biegli w sposób wyczerpujący uzasadnili swoje stanowisko oraz wskazali co było podstawą ustalenia częściową okresowej niezdolność do pracy wnioskodawcy oraz wskazali, iż niezdolność ta związana jest z charakterem wykonywanej przez skarżącego pracy, którą skarżący wykonywał w niskich temperaturach.

Dokonując oceny zgromadzonego materiału dowodowego Sąd miał również na uwadze, iż w opinii biegłych lekarzy sądowych z zakresu chorób wewnętrznych, chorób oczu oraz chirurgii naczyniowej z dnia 30 września 2013 roku, biegli uznali, iż stan zdrowia skarżącego nie sprowadza u niego długotrwałej niezdolności do pracy. Niemniej jednak istotną dla Sądu okolicznością, na którą wskazywali biegli w przedmiotowej opinii było to, iż istniejące u wnioskodawcy schorzenia(...) powodują u wnioskodawcy ograniczenia do wykonywania pracy w środowisku o obniżonej temperaturze.

Wskazać przy tym również należy, iż przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy organ rentowy przeprowadził wywiad zawodowy z wnioskodawcą posiadał wiedzę na temat charakteru wykonywanej przez skarżącego pracy. Ponadto Zakład zgromadził dokumentację medyczną wnioskodawcy z której wynika, iż M. G. od wielu lat leczy się z powodu (...)W latach 2011 – 2012 leczył się z powodu (...) Stwierdzić przy tym należy, iż stanowisko organu rentowego, że w postępowaniu sądowym przeprowadzone zostały nowe dowody będące podstawą wyroku oraz że zachodzą okoliczności wyłączenie odpowiedzialności Zakładu za opóźnienie w wypłacie świadczenia, nie jest uzasadnione. Wprawdzie C. G. złożył do akt dodatkową dokumentację medyczną – część historii choroby posiadanej przez organ rentowy, niemniej jednak podstawą stwierdzenia u niego częściowej niezdolności do pracy były schorzenia stwierdzone dokumentacją medyczną złożoną do organu rentowego.

Należy podnieść, iż w postępowaniu sądowym w sprawie VII U 1823/14 wnioskodawca złożył jedynie odpis historii choroby z(...) R. (...)której odpis znajduje się w dokumentacji medycznej ZUS k. 33-34 za wyjątkiem wpisu dotyczącej wizyty w maju 2012 r.

Wobec powyższego uznać należy, iż ocena lekarzy orzeczników ZUS co do braku występowania u wnioskodawcy niezdolności do pracy, jak zweryfikowało postępowanie sądowe, okazała się w tym zakresie błędna.

Ubocznie wskazać również należy również, iż M. G. decyzją organu rentowego z dnia 11 kwietnia 2016 roku ma ustalone prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 kwietnia 2016 roku do 31 marca 2018 roku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie M. G. zasługuje w całości na uwzględnienie.

Okoliczności ustalone w sprawie VII U 1823/13 wskazują bez wątpliwości, że organ rentowy niesłusznie odmówił M. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy po zakończeniu pobierania przez niego świadczenia rehabilitacyjnego.

Zgodnie z art. 85 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2016 roku, poz. 963), zwanej dalej ustawą systemową, jeżeli Zakład - w terminach przewidzianych w przepisach

określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności. Artykuł ten, na podstawie którego ZUS odmówił wnioskodawcy odsetek mógłby mieć zastosowanie tylko w sytuacji gdyby za nieustalone wymienionych w nim okoliczności organ rentowy nie ponosił odpowiedzialności. (tak wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 11.09.2007r. sygn. Akt P 11/07). Skoro stan faktyczny w zakresie tych okoliczności jest inny to wnioskodawcy należy się prawo do ustawowych odsetek za nieterminowe wypłacenie świadczenia rentowego.

W myśl art. 118 ust. 1 i ust. 1 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2016 roku, poz. 887) organ rentowy wydaje decyzję w sprawach świadczeń niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. W razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego.

W ocenie Sądu nie można uznać za trafny pogląd organu rentowego, iż w postępowaniu sądowym prowadzonym pod sygnaturą VII U 1823/13 przeprowadzone zostały nowe dowody będące podstawą wydanego wyroku oraz że zachodzą okoliczności wyłączenie odpowiedzialności Zakładu za opóźnienie w wypłacie świadczenia. Wskazać przy tym należy, iż kluczową kwestią była właściwa ocena stanu zdrowia wnioskodawcy, a mogła być ona, jak ustalono w niniejszym postępowaniu, dokonania na podstawie posiadanych przez organ rentowy dokumentów. Zdaniem Sądu, organ rentowy w dniu wydania decyzji odmawiającej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy tj. 22 maja 2013 roku, dysponował materiałem dowodowym koniecznym do pozytywnego rozpatrzenia zgłoszonego żądania, jeśli prawidłowo dokonałby interpretacji dokumentacji medycznej i wyników badania wnioskodawcy dokonany orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z 17.05.2013 r.

Wyjaśnienie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji nastąpiło z dniem wydania orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS. Wydając decyzję o odmowie prawa do renty w dniu 22 maja 2013 r. organ rentowy z tym dniem pozostawał w zwłoce z wypłatą świadczenia. Nie sposób, zatem uznać, iż opóźnienie w przeliczeniu świadczenia nastąpiło z przyczyn niezależnych od organu rentowego.

W tym stanie rzeczy Sąd zmienił zaskarżoną i ustalił M. G. prawo do ustawowych odsetek z tytułu opóźnienia w wypłacie renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy począwszy od dnia 22 maja 2013 roku do dnia wypłaty.

Mając powyższe na uwadze oraz na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.